

— КУЋА МИШИЋА —

СЕМ И ЈУЛИЈА

КАРИНА ШАПМАН

Садржај:

Сем и Јулија	7
Тајно скровиште	9
Крпар	11
Палачинке	15
Виолиниста	18
Изненађење!	22
Рођендан мале Софије	26
Зимница	31
Вешерница	32
Ујка Џон све може	37
Овчије богиње	40
Посластичарница	43
Морнар	47
Дућан који има све	50
Пада снег	52
Пацов на степеништу	57
Време за спавање	58
Реч ауторке	61

Сем и Јулија

Ево Сема и Јулије. Хоћемо ли да их поздравимо?

Здраво, Семе! Здраво, Јулија! Сем и Јулија су нераздвојни другари и обоје живе у Кући мишића.

Јулија живи са својом мамом на шестом спрату у стражњем делу куће. Како каже њена мама, Јулија је превише радознала за једну малу мишицу. Али она просто не може да одоли – обожава авантуре.

Сем, њен другар, станује са својом великом породицом у предњем делу Куће мишића. Ту живе његови тата и мама, много браће и сестара, деке, баке, тетке и стрине. Сем је послушан и стидљив, али Јулија сваки пут успе да га извуче из мишје рупе. Лудо се забављају кад су заједно.

Сем и Јулија радо цуњају и њушкају унаоколо. Хајде да видимо какве их све авантуре чекају у Кући мишића.

Тајно скровиште

У Кући мишића је вечита гужва, мишеви јурцају тамо-амо, међутим, за једно скривено место нико осим Сема и Јулије не зна. То је њихово омиљено место на целом свету.

Гле, ено га испод степеништа! То је тајно скровиште Сема и Јулије. Нема бољег места за маштање и смишљање следећих пустоловина.

Ушушкано је и малено – таман за два другара. Понекад је веома мрачно, али не брини, не влада овде увек мрак. Сваки пут кад неко потрчи уз или низ степенице, танак сноп светлости их обасја, а онда згасне.

Ипак, тајно скровиште је најбоље место за скривање. Недавно је Јулија пронашла дрвену шкрињцу, а Сем је спазио лабаву даску у поду. Тик испод ње била је рупа, таман толика да се у њу смести шкрињца. Па ово је савршено место за скривено благо!

Сем и Јулија чувају унутра све своје дрангулије – канапчиће, старе новчиће, омиљене дугмиће и још много других андрамоља. Уосталом, шкрињца има и катанчић – зато је савршена да се у њу сакрије благо.

Крпар

Кућа мишића увек врви од посетилаца, али Јулија највише воли Крпара. Једном недељно он обилази Кућу мишића гурајући своју приколицу и брижљиво сакупља све из подрума – изношену гардеробу, парчиће папира, вуницу, па чак и ексерчиће. Ето га, иде! „Крпе, дајте крпе!“ Чујете ли га?

Сем и Јулија узбуђено хитају до подрумских врата.

КУЦ, КУЦ, КУЦ!

„Треба ли ти помоћ?“

Међутим, одговора нема.

Јулија куца снажније. **ДУМ, ДУМ, ДУМ, ДУМ!** Упс, ударила је тако да су се врата сама од себе отворила.

„Нема везе“, на то ће Сем. А онда додаје: „Има ли кога?“

Јулија се пентра на хрпу новина и гвири. Ето га, то је Крпар!

„Здраво! Можемо ли да помогнемо?“

„Него шта“, каже Крпар. „Јулишка, ти разврстај одећу, а ти, Семи, сложи папире на хрпу. Ја ћу да разврстам ексерчиће.“

Након једног сата све је цакум-пакум. Сем и Јулија су задовољни. Крпар их награђује с триста динара.

„Видимо се идући пут! Ово је мали знак пажње за вашу помоћ“, поздравља их Крпар.

Колико су новца зарадили! Сем и Јулија скакућу од среће и трче до своје тајне шкриње да сакрију динаре.

